

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN EKSILERET STUDENTS HÆNDELSER

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 91.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874095856/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Karen Per Niels'es havde sagt, at jeg havde det snavs, saa fik jeg rigtignok at se, at det var simpelt nok med hans Gudfrygtighed." — „Saa, hvordan det?" — „Jo han sad og lagde mange Slags Ting ud for mig og Tøsen Marie, men saa saa' jeg, at han satte saadanne katemilde Øjne op til Tøsen, alt mens han udlagde Skrifterne, og engang da han talte om Barnetroen, som han kaldte det, klappede han Tøsen paa Kinden, men saa sagde jeg lige straks stop, for den Redelighed skulde jeg dog ikke have noget af." — Alt mens Konen talte, talte hun sig hidsig og vedblev, henvendt til mig: „Derfor kan det ikke nytte, at saadanne studerede Herrer kommer paa Besøg her og gaaber paa min Tøs; saa meget kan jeg da, at jeg kan genne dem fra hende. Ja, den gode Herre fik jo sit Cigarfuttermal? Ikke sandt?"

Nu var der intet andet at gøre end at tage Afsked, som var kølig fra begge Sider. Da jeg passerede Møllestuen, saa' jeg, at Bønderne var gaaede. Nu laa Rasmus Tvers langs hen ad Bænken, snorkende, saa det ringede i Stuen, og Sveden drev ned ad hans fede Ansigt. — Men jeg maa have Brevet af Stod; det er allerede blevet dygtig langt; Fortsættelsen skal følge snarest mulig. Fra nu af er mine Breve alene bestemte til at læses af Dig, Carlsen; jeg kan ikke lide, at de andre skal gøre Nar af dem.

Din

Ludvig.

VIII.

N., d. 2. Juli 18 . . .

Slukøret drev jeg altsaa ud af Møllehuset, og uden at tænke, hvorhen jeg styrede mine Skridt, fulgte jeg op over Marken den lille Mølleaas eller Bæks Krumninger. Jeg var arrig i Hovedet og mejede Nelder, Skræpper og Sivtoppe af med min Spanskkræsstok. Men jeg havde ikke tilbagelagt noget langt Stykke Vej, før mit Humør opklaredes ved et helt fornøjeligt Syn. — For at Du kan forstaa Lokalteterne, maa jeg bemærke, at jeg ved Udgangen af Møllehuset havde passeret Broen og gik paa Bækkens højre Bred. Med ét opdager jeg „Tøsen" Marie staaende paa den modsatte Side, et lille Stykke ude i Vandet, barbenet og med Kjolen opkiltret over Knæene, med Ærmerne opsmøgede højt over Albuerne, beskæftiget med at skylle Tøj. De smukke Arme be-